

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od štirinapetih peti-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovelič pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Avstrijska politika na Balkanu.

Na vse avstrijsko vnanjo politiko vedno škodljivo upliva madjarski, oziroma nemški upliv. Temu uplivu je pripisovati, da je Avstrija ob zmešnjavah na Balkanu v letih 1875 do 1878 vsaj indirektno podpirala Turke, brez ozira na to, da so vstasi v Nevesinju bili razvili v začetku avstrijske zastave in to celo ne popolnoma brez vednosti Avstrije. Grof Andrássy je sprva mislil na pridobitje teh dežel, a posneje ga je nemški in madjarski upliv bil za nekaj časa zapeljal na čisto napačno pot. Mnogo manj krvi bi se tedaj bilo prelilo, da je Avstrija takoj odločno se potegnila za balkanske Slované.

To pa ne ugaja Nemcem in Madjarom, ki se boje vsakega napredka slovanstva. Fraternizovanje Madjarov in Nemcev s Turki ni izviralo iz prijateljstva do tega azijskega rodu, temveč le iz sovražstva do Slovanov. Posebno Madjari imajo velik strah, da bi jim kedaj Slované ne vračali krivic, katere jim sedaj delajo.

Po ruske-turški vojni si je kmalu znala Avstrija, pridobiti neki upliv v Srbiji in Bolgariji. Njeno delovanje bi ne bilo tako, da bi si bila mogla pridobiti zaupanja v teh dveh deželah. Podpirala je vedno tiste stranke, katere so najbolje ovirale razvoj teh dveh dežel. V Belemgradu je Avstrija podpirala naprednjake, ki so deželo spravili v dolgo, v Bolgariji pa dolgo let kruto vlado Stambulova. To jedino zaradi tega, da se ti dve državi ne opomoreta. Celo pri bratomorni vojni mej Srbi in Bolgari ni Avstrija popolnoma nedolžna. Mnogo jih misli, da bi te vojne nikdar ne bilo, da Srbija ni dobivala potube od Avstrije. S tem je hotela Avstrija zasejati veliko sovražstvo mej Srbe in Bolgare, da se ne okrepi slovanstvo ob njeni južni meji.

Avstrijska politika je pa napravila na Balkanu popolni poraz. Mislili bi bili, da bode vsaj sedaj avstrijska diplomacija spoznala, da borba proti slovanstvu je samo v škodo avstrijski državi. Toda motili smo se. Tudi pod sedanjim ministrom vnanjih stvari, ki je vendar sam Slovan po rodu, je vodilo za vnanjo politiko nasprotje do Slovanov. Da celo Goluchowski se še nekaj bolje ozira na želje Madjarov, kakor se je prednik njegov.

Zbližanje Srbije, Črnogore in Bolgarije je važen fakt v balkanski politiki, ki gotovo ne ostane brez ugodnih posledic za jugoslovanstvo. Madjari in Nemci pa že v tem vidijo novo nevarnost. Minister Goluchowski je res že poiskal protivesje tej slovanski zvezi.

Goluchowski, ki je bil dalje časa poslanik v Bukareštu, dobro ve, da Rumuni niso prijatelji Slovanov. Na stoletje Bolgarov v svoji deželi bi radi uničili. Poleg tega bi kot potomci nekdanjih rimskih legij radi gospodovali nad Slované ali vsaj igrali neko večjo ulogo, kakor Srbi in Bolgari. Na Ogerskem pač vladajo dobre razmere mej Slované in Rumuni, a le zaradi tega, ker se jim je braniti proti skupnemu sovražniku, a Rumuni v kraljevini nekako nevošljivo gledajo vsak napredek Bolgarov in Srbov. Na drugi strani pa Grki sovražijo iz vsega srca Bolgare in Srbe zaradi Makedonije. Grki so še nedavno živeli v nadi, da nasledujejo Turčijo in bodo gospodovali nad vsemi balkanskimi Slované. Obnovljenje bizantinskega cesarstva je bila in je najbrž še sedaj njih srčna želja. Kot potomci starih Grkov prezirajo Slované kot barbare. Na Bolgare so pa posebno jezni, ker so se odtegnili grški cerkvi, ki je delovala na njih pogrčenje, in so Vzhodno Rimeljo popolnoma odtegnili grškemu uplivu. Rumuni in Grke je vselej lahko dobiti za protislovanške namene.

Nekaj let je bilo mej Grško in Rumunijo veliko nasprotje zaradi dedščine umrlega turškega podanika grške narodnosti Zappe, ki je bil več milijonov volil v grške narodne namene. Rumunija je pa sprva hotela ta denar pridržati, potem ga je priznala pokojnikovim dedičem. Dosegla je torej, da se ni ta denar porabil v narodne namene grške, kakor je ob svojem času tudi Rumunija bila obdržala 400.000 frankov, katere je bil volil bolgarski zdravnik dr. Beron za osnovo bolgarske gimnazije v Drinopolju. Vsled tega so se bili celo pretrgali diplomatski odnošaji mej Grško in Rumunijo.

Te dni ste se sprijaznili ti dve državi. Posredoval je mej njim grof Goluchowski, oziroma njegovi podrejeni organi. Da celo neko tesno prijateljstvo se je mej njima sklenilo in je naperjeno proti balkanskim Slovanom.

Na drugi strani se pa deluje na to, da se vspodbudi albanski narodni duh in tako napravi nova ovira razvoju slovanstva. Govori se celo, da si Avstrija misli prisvojiti Albanijo. Namen temu je, da se dobi res kako protivesje bosenskem slovanstvu. Bosna se že tako upravlja v madjarskem duhu, samo da se mej Slované ne utrdi slovanska narodna zavest. Pridobitje Albanije bi ne bilo v prid Avstriji, kajti pridobili bi le novo iredento. Že sedaj imajo Albanci zveze z Italijo, ki bi se potem najbrž še bolj utrdile. Tudi bi pomnoženje romanskega življa na avstrijskem jugu povečalo prevzetnost avstrijskih Italijanov. Toda nasprotje do Slovanov slepi jasen vid nekaterih politikov. Taka avstrijska politika bode le še bolj odtujila si Srbijo in Bolgarijo, kar bode zlasti v škodo avstrijski industriji in trgovini. Naposled bode tudi ta povse protinaravna politika naredila popolni fjaško, kakor je naredila fjaško politika, ki je obstala v podpiranju naprednjakov v Srbiji in Stambulova v Bolgariji. Napačno avstrijsko politiko bodo izkoristile druge države in storjene napake se morda tudi ne bodo dale več popraviti.

V Ljubljani, 15. julija.

Novo državno posojilo. Država misli najeti novo državno posojilo v znesku 500 milijonov kron. To posojilo se bode porabilo za grajenje železnic in kanalov. V določenem številu let se bode pa amortizovalo. Mi mislimo, da mej železnice, ki bode graditi s tem denarjem, spada tudi druga zveza Trsta z notranjimi deželah. Vojno ministerstvo ni za železnico čez Predel, torej se bode gradila najbrž skozi Bohinj ali pa iz Škofje Loke v Divačo. Poslednja železnica bi bila v narodnogospodarskem oziru veliko večje važnosti, a za bohinjsko železnico so iz posebnih vzrokov jako uplivni krogi. Če je umestno, da vlada napravi nov dolg, o tem so pa v parlamentarnih krogih različne sodbe. Protisemitje bode gotovo vlado napadali, da boče samo židom dati zaslužiti, ko ima vendar sedaj v blagajnicah mnogo denarja, od katerega ne dobiva nobenih obrestij. Drugi bodo pa zopet naglašali, da mora država biti pripravljena na vse mogoče eventualnosti in je le dobro, če več leži milijonov denarja pripravljeno v blagajnicah.

Listek.

Skrbimo za omiko naroda!

III.

Ljudska šola na Danskem je že precej stara. Danski ljudskošolski zakon je iz l. 1814. Ta zakon določa, da morajo vsi otroci od 7. do 13. leta obiskovati ljudsko šolo. Na deželi je za obligatne predmete določenih učnih 18. ur na teden, v mestih 24. Obligatni predmetje na ljudski šoli so po tem zakonu veronauk, čitanje, pisanje, računanje, petje in telovadba.

Toliko omiko zahteva država, a takih šol ni na Danskem več. Šolske občine, malone vse brez izjeme, so ljudske šole razširile. Navadno obiskujejo otroci do 15. leta ljudsko šolo, uče se seveda vseh tistih predmetov kakor v nas in kadar zapuste šolo, imajo skoro toliko omiko, kakor pri nas dečko, ki je zvršil nekaj razredov kake srednje šole. V mestih je vlada ustanovila meščanske realke, katere so take, kakor meščanske šole, sploh pa je na Danskem obče pripoznano načelo, da je omika kakor se dobi v meščanski šoli, minimum tega, kar je človeku za vsakdanje življenje potrebno.

A stori se za omiko ljudstva še veliko več. Ustanovljene so tudi nadaljevalne obrtne šole samo da so popolnejše od naših, tipične za Dansko pa so takozvane ljudske visoke šole in pa kodanski večerni kurzi za delavce.

Danska ljudska šola je plod tistih idej, katere so se po veliki francoski revoluciji razširile po vsi Evropi. V isti dobi, ko je država ustanovila novo ljudsko šolo, je propovednik Nikolaj Friderik Grundtvig sprožil misel, naj se ustanovi ljudska visoka šola, kateri bodi namen, „omikati narod, da bode sposoben, koristno sodelovati pri upravi države“. Prva taka šola se je ustanovila l. 1844. v Røddingu. Na tej šoli so predavali znanstveno izobraženi učitelji, učni predmeti pa so bili: danski jezik, zgodovina (svetovna in skandinavska), matematika, fizika, prirodopis, nemški jezik, telovadba, petje, kmetijstvo in vrtnarstvo.

Druga ljudska visoka šola se je ustanovila l. 1850. Ustanovil jo je ljudski učitelj Kristen Mikelsen Kold v siromašni vasi Ryslinge. Ime Kold imenuje sedaj vsak Danec z največjim spoštovanjem, in po pravici, saj si je mož pridobil jako veliko zaslugo. Kold je bil spoznal, da ljudstvo — in v

Ryslingu, kjer je zdaj vsak blapec tako omikan, kakor pri nas tisti, kdor je zvršil spodoje razrede kake srednje šole, so bili ljudje l. 1850. prav tako neizobraženi, kakor so naši Rotvarji — za suhi ponk ni dovoljno, da mu je več za zabavo. Zategadelj je skušal ljudi poučevati na zabaven način. Za dansko zgodovino jih je zanimal na ta način, da jim je čital zgodovinske romane, za kemijo na ta način, da jim je najprej razlagal stvari, važne za kmeta. Koldova šola je bila odprta samo po zimi, l. 1862. je ustanovil tudi tečaj za ženske in dosegel je tako velikanskih uspehov, da so ljudje po mnogo ur daleč hodili k njemu v šolo in sicer ljudje vseh stanov, kmetje in mali uradniki, hlapci in dekle, fantje in sivolasi starčki.

Po Koldovem vzgledu so se ustanovile po vsem Danskem ljudske visoke šole, seveda so se bolje in primerneje uredile. Sedaj je obisk omejen na dečke, kateri so zvršili ljudsko šolo. Ponk traja od 1. novembra do 31. marca za moške, od 1. maja do 31. avgusta za ženske. Učni predmeti so: zgodovina, danski jezik, zemljepis, zdravilstvo, prirodznanstvo, kmetijstvo — v obrtnih krajih se uče tudi tehnične discipline — in telovadba (švedski sistem). Vero-

Liberalci in socialisti. Neki dunajski list, kateri zastopa v prvi vrsti koristi židovstva, priporoča, da bi se liberalci zavezali s socialisti. Le tako morejo še ohraniti kaj veljave. Zveza s klerikalci je povse nemogoča, kajti morali bi liberalci zatajiti vsa dosedanja svoja načela, ko bi kaj takega storili. Ta list menda ne pozna dobro nemških liberalcev. Njih zveza s socialisti je nemogoča, pač pa je nam koalicijska pokazala, da prav lahko najboljši katoličani in židovski liberalci vkupe hodijo, ne da bi katerega kaj težila vest, da je zatajil svoja načela. Tudi v Belgiji so nekateri posamični liberalci priporočali, naj bi volili socialiste, a ko je do ožje volitve prišlo, ga ni bilo skoro liberalca, da bi ne bil šel volit katoliških kandidatov. To jasno kaže izid volitev v Bruslju. V Avstriji je pa na zvezo s socialisti tem manj misliti, ker imajo liberalci najmočnejšo zaslombo še v veleposestvu in trgovskih zbornicah. Veleposestniki pa gotovo še ne postanejo tako hitro socialisti.

Trodržavna zveza. Bismarkovo hamburško glasilo je te dni prineslo članek o trodržavni zvezi. V tem članku se trdi, da je zveza mej Avstrijo in Nemčijo jako trdna. Ne more se pa reči, da bi bila tako trdna zveza mej Avstrijo in Italijo. Nasprotno je jej iredentovci, ker bi radi dobili nekaj avstrijskega ozemlja, in radikalci, ki simpatizujejo s Francijo. Proti tej zvezi pa deluje tudi Francija. Diplomacija bode zatorej morala sivečno prizadevati, da se ta zveza ne razdere. Če se zveza razdere, bi Avstrija morala mnogo vojakov imeti na italijanski meji posebno ob vojnem času in ne mogla bi Nemčiji pomagati z vso svojo močjo. Zveza z Avstrijo bi potem bila za Nemčijo le bolj problematične vrednosti. Sodi se, da je ta članek pisan po navodilu Bismarkovemu. V Rimu bodo sedaj pač ponosni, da so še vedno faktor, s katerim mora evropska diplomacija računati, če tudi so Abesinci Italijane otepli.

Mladoturki so začeli hudo agitacijo. Sedaj po vsej turški državi razširjajo dve brošuri, ki naravnost pozivljata narod k ustaji, da se naredi konec sedanji vladni sistemi. V teh dveh knjižicah se navajajo vse napake turškega vladnega sistema poslednjih dvajsetih let in dokazuje se, da parlamentarno vladanje bi nikdar ne nasprotovalo mohamedanski veri. Sicer se pa v teh knjižicah odločno naglašajo popolna verska in narodna enakopravnost. Nova stranka nima celo nič proti temu, da bodo tudi krstijani vojaki. Mladoturki si prizadevajo vse turške narodnosti brez razloška vere pridobiti za boj proti sedanji sistemi. Mij voljami tega gibanja so največ jako omikani možje, ki dobro poznajo zapadno kulturo. Le to je obžalovati, da večina turškega naroda je preveč fatalistična in je ni pridobiti za kake nove ideje. Samo verski fanatizem je utegne podkurtiti. Mladoturška stranka ima premalo podpore v narodu samem. Zato pa od novega gibanja ne pričakujemo kakega dobrega uspeha, temveč k večjem zmešujanju.

Ožje volitve so v nedeljo v Belgiji ugodno izpale za katoličane, ki bodo sedaj imeli 60 glasov večine v zbornici poslancev. Liberalci so največ volili s katoliško stranko, samo malo jih je volilo s socialistimi demokrati. Ko bi bili liberalci v Bruslju šli volit socialiste, imeli bi katoličani le še 28 glasov večine v zbornici. Veselje katoliške stranke ne more

biti preveliko; prvič zaradi tega ne, ker je v Bruslju, kjer je šlo za 18 mandatov zmagala le z majhno večino, drugič ker so odločili zanjo židovski liberalci in tretjič, ker je zmagala, le vsled tega, ker imajo premožnejši stanovi po več glasov pri volitvi. V kratkem se utegne zgoditi, da bode katoliška stranka v manjšini. Oddanih je v vsej Belgiji že blizu polovica glasov za socialiste, volilcev samih je pa veliko nad polovico socialističnega mišljenja. S silo zatirati socializem bi pa v Belgiji bilo nevarno, utegnulo bi priti do dogodkov, ki bi bili vse hujši, kakor so bili tisti, s katerimi so si bili delavci izsilili volilno pravico.

Dopisi.

Od nekod, 13. julja. Nedavno imel sem posla v Zagorji ob Savi, kjer sem, da se nekoliko okrepčam, šel v gostilno pokojnega Medveda. Našel sem tam družbo, ki se je ravno razgovarjala o umrlem Matiji. Poslušal sem pazljivo, ker je bil pogovor zanimiv. Iz vsega, kar sem slišal, sem sklepal, da je bil pokojni Medved res mož, kakor pravi Gregorčič: „Kje tak je še mej nami?“ Rad bi se bil oglasil tudi jaz, a ker nisem imel časa, se dalje muditi, namenil sem se, tem potem povedati svoje mnenje, dobro vedoč, da „Slov. Narod“ to blagohotno vzprajme. Dasi je stvar lokalna, je vendar le važna. — Ugibati, kdo sem, dragi Zagorci, ni treba, narodnjak sem in to naj vam zadostuje. Medveda ni, on je lahko delal, bil je nezavisen in drugo jednako sem slišal. Res je, Medveda ni, toda nena-domestljiv ni nihče, to vam, dragi Zagorci, bode sedaj pred očmi. Kolikor je meni znano, ima Zagorje nekaj trebo, ki bi imeli možnost za javno nastopanje, trebalo bi le nekoliko dobre volje in poguma! Seveda, ako se bodo pa ravno ti možje odtegovali, potem je daljno delovanje in razvoj narodne ideje in splošne blaginje nemogoč. Zapravljati svojega imetja ali podajati se v nevarnost radi narodnosti, tega nihče ne zahteva, a zanemarjati razvoj naroda in življa, na kateri je do sedaj Zagorje smelo biti ponosno, zato ker bi tu ali tam kazal neznamen dobiček, bi pač ne bilo častno, ampak žalostno, da ne rečem sramotno. Ne bojte se vsake malenkosti, ker ni vse tako hudo, kakor si sploh predstavljate. Bolite v vsakem oziru složni, odkritosrčni ter ustrajni in premagali boste vse. Ne bodi vam vse jedao, ali ste na svoji zemlji gospodari sami ali kdo drugi. Poleg družega bode vaša naloga, cepiti mladino v srca ljubezu do naroda, ne izpuščajte je izpred oči ali se je celo izogibati pod pretvezo, da se za jednega ali drugega radi tega ali onega ne spodobiti. Proč s tacimi nazori, ki niso umestni. Naševal vam na bodem vzgledov iz družih krajev, ko doma vidite, kako nasprotno društvo postopa. Spolnajte vsak narodno dolžnost po svoji moči, česar vas je, kar je splošno znano, prosil pokojni Medved. Posnemajte njega, kojega ste, kakor je v zadnjem „Rodoljubu“ čitati, imenovali svojega očeta, njega, ki je neustrašno postopal kadar je šlo za blagor občine in korist naroda. Ne plačujte njegovega dela z mlačno brezobzirnostjo, ker imeli boste več škode, nego vam kaže zdaj dobička. Iz pogovora sem tudi posnel, da ste imeli ravno tisti dan, ko je Medved umrl, občinsko volitev, pri kateri ste propadli, kar bi se pa kljub groznemu pritisku in nepravilnostim, zoper katere ste se pritožili, ne bilo zgodilo, da je še živel Matija, ali da ste se vsi držali sklenjenega programa in vsi stali kakor skala. Bodite, ako vlada volitev ovrže, bolj složni, bodite možje po vzgledu umrlega Medveda in zmagali boste gotovo. Zgodilo se vam ne bode nič, nasprotno pa vas bode vsa spoštovalo, ako pa vržete puške v koruzo, pokazali boste, da ste sebični in da vam ni zato, kar ste si težko, a

državna uprava in statistika, zemljepis, fiziologija, fizika, elementarna matematika, zoologija, botanika, kemija, kmetijstvo, živinoreja, računanje, knjigovodstvo, risanje, ročna dela, angleški ali nemški jezik, petje in telovadba. Od l. 1878. do 1894. je obiskovalo šolo 1417 moških in 448 žensk.

Uspehi danskih ljudskih visokih šol so veliki. Splošna omika na Danskem je sedaj tolika, kakor morda v nobeni drugi državi ne. Ljudske visoke šole so prebivalstvo seznanile z domačo književnostjo, mu ucepile iskreno ljubezen do domovine in do materinega jezika in razširile duševno obzirje kmetijskega ljudstva. Velika omika kmetijskega in delavskega ljudstva je izravnala stanovsko razliko in pomogla demokratičnim načelom do splošne veljave, vrh tega pa mogočno uplivala na vse praktično življenje. Omika je kmetovalca osposobila za pametne reforme in ga tako gospodarski utrdila, omika je pomagala, da so se mogli upeljati kmetijski domovi in omika je povzdignila obrtnika.

Iz Danske se je ljudska visoka šola presadila tudi na Norveško, na Švedsko in v Ameriko, a nikjer ne uspeva tako sijajno, kakor na domačih tleh.

pošteno pridobili. Očitala se vam bode malomarnost in to po pravici. Prosim vpoštevajte vse to. Rad bi cenil bralcem „Slov. Naroda“ tudi povedal o delavcih, katere je ravnatelj zagorskega premogokopa odpustil, ker so sami ali njih očetje volili z narodno stranko, seveda „Glasnik“ o tem ne črha, dasi se drugače zelo poteguje za delavce, posebno za tiste, ki so pri društvu, kakor ga v Zagorji nazivljajo „ajmoht“, — toda nisem o vsem natanko poučen, gotovo pa bode pozneje in kaj več o tem poročal marljivi zagorski dopisnik. Oprostite, dragi Zagorci, da sem vas vzel na muho, a ljubezen do domovine in naroda me je prisilila do tega in želim, da bi moj skromni in pošten opomin ne bil kaplja vode v morje. V vrtnec javnega življenja, kar vas je za to zmognih! Ne le kar vleva mu stan, ampak vse, kar more, je vsakdo storiti dolžan! Rodoljub.

Otvoritev Aljaževe koče v Vratih.

(Konec.)

Bilo je devet, ko sta prispela še dva ljuba gosta skozi Luknjo iz Soče in Trente kot zastopnika Soške podružnice. Kmalu potem je z vznemirnim glasom opravil vrli gospod župnik Aljaž blagoslovno molitev najprej v latinskem, potem pa še v slovenskem jeziku, mnogostevilni pevci pa so odpevali. Po slovesnem blagoslovu je nastopil društveni načelnik gosp. prof. Orožen in pod milim nebom v odigled sivega Triglava izpregovoril nekako tako-le:

Častita družba! Zbrali smo se danes v divjeromantičnih „Vratih“, da otvorimo četrto slovensko planinsko kočo. Vam vsem, zlasti pa častitima zastopnikoma „Soške podružnice“ našega društva kličem iskreno „dobro došli!“ v našem novem zavetišču.

Po častnem članu vlč. g. Aljažu opozorjeni, smo si izbrali ravno ta kraj kot stavbišče novemu domu. Gotovo pritrjujete vsi, da smo srečno izbrali. Imenitni možje so že prihajali v to prelepo dolino ob času, ko je bila turistika pri nas še malo znana. Prijatelj našega Vodnika in navdušen turist, grof Franc Hohenwart, je želel še v visoki starosti od blizu videti njemu toli priljubljene gorske orjake. Peljal se je bolehen in onemogel l. 1837. na „kripič“ iz Mojstrane v Vrata, da je še enkrat pred smrtjo občudoval prelepi planinski svet. Leta 1841. je prišel v ta kraj znani rastlinoslovec in kralj saksonski, Friderik Avgust; spremljal ga je ljubljanski kustos Freyer. Zelo presenečen o prirodnih krasotah tega kraja, je rekel, da ni z lepa drugod najti tako divnega prizora v nebo kipečih velikano. Sedel je na skalo in si v beležnico narisal Triglav. Na povratku se je mudil v Mojstrani pri Šmercu in v prvem nadstropju njegove hiše z okna zopet risal Triglav. Ko danes tako slovesno odpiramo novo planinsko kočo, zahvaljujem vse one, ki so pripomogli k tej lepi stavbi. Zahvaljujem posebno gosp. župana Janša in slavni občinski odbor na Dovjem, da nam je odstopil za nizko ceno za stavbo potrebni svet in les. Največje zasluge za stavbo te koče in „Slov. plan. društva“ sploh si je pa pridobil vlč. g. Aljaž. Odbor je torej soglasno sklenil, da se imenuje novi planinski dom „Aljaževa koča v Vratih“. Otvarjajoč novo blagoslovljeno zavetišče, želim, da bi v njem uživali vsi turisti ure čiste radosti, vlč. gosp. Aljaža pa da bi Big ohranil še mnogo let v prid domovini in domači turistiki. S to željo končujoč, mu kličem pristrčno „živeli!“

Zdajci se je razkrila tabla nad vrati, in pojavil se je napis, vkusno izdelan z rdečimi in vijoličnimi črkami na belem polju, glaseč se: **Aljaževa koča v Vratih.** Postavilo in otvorilo dne 9. julija l. 1896. Slovensko planinsko društvo. Iz vseh grl so hkrati zadoneli navdušeni klici: „Živio!“ in „Slava!“ Aljažu, mnogobrojni pevci pa so zapeli „Lepa naša domovina“. Vrlega Aljaža so naposled trije junaki dvignili in ga poneli na okolo.

Začela se je prosta zabava. Nekateri so posadili v koči, drugi pa okolo nje po klopih, po zeleni trati in belem skalovju, ter ogledujoč prekrasno pokrajino, se krepčali z ukusno jedjo in pijačo. Srčno vesel je bil vsakdo na tem res izvoljenem kraju, polnem prirodnih krasot in divote ter nebeškega miru. Da je zbrana družba tudi s petjem in zdravicami dajala duška svojim čutom, pač ni treba poudarjati. Izmej govorov naj navedemo prelepi govor vlč. g. Aljaža. Glasil se je tako:

Ko je oče Jakob (mojega imena) bežal pred svojim bratom Ezavom v tujo deželo, je na prostem prenočil. Kamen je pod glavo dejal in sladko zaspal. Ta oče je bil jeden starih turistov. Kaj se mu je sanjalo, mi ni treba praviti; turistu se le lepe, prijetne reči sanjajo. Ko se je Jakob prebudil, je rekel: „Zares, tu je hiša božja in vrata nebeška.“ Sicer je ves svet hiša božja, pa posebno to velja o naši prekrasni dolini, imenovani Vrata, in o kraju, kjer sedaj bivamo, obdani od visokih skalnatih sten, nad katerimi se razpenja višnjevi obok nebeški, da smemo radostni reči: „Glej, hiša božja in vrata nebeška!“ — Od najstarejših turistov naj preskočim na najnovejše. Komaj je par let preteklo, kar se je ustanovilo „Slov. plan. društvo“, in glejte velike uspehe. Na vzhodni strani Triglava: Vodnikova koča, na tej strani: koča v Vratih in v štirinajstih dneh bo gotova na Kredarici Triglavsko kočo, mati

nasuk se ne počuje, pač pa se vsi predmeti uče strogo v verskem duhu. Vse te šole so jako številno obiskane, dasi marsjo učenci in učenke v šoli stanovati in hraniti in stanovanje plačati.

Te ljudske visoke šole so namenjene v prvi vrsti kmetovalcem in malim obrtnikom. Uspevajo samo na deželi, v velikem Kodanju je država dvakrat ustanovila tako šole in jo morala zopet zapreti. Tam se je ljudstvo zavzelo za drug način izobraževanja, o katerem bomo še pozneje govorili.

Čim bolj se je ljudstvo izobraževalo, toliko bolj je hrepenelo po večji omiki in posledica je bila ustanovitev ljudske visoke šole v Askovu, katera je nastala iz Rölnške šole.

To je velik zavod, na katerem uče državni akademično izobraženi profesorji. Zavod ima knjižnico, broje do 10 000 zvezkov, vsake vrste laboratorije itd. To šolo obiskujejo moški in ženske, a vstop je dovoljen le tistim, kateri so že zvršili jedno navadnih ljudskih visokih šol. Gojenci in gojenke stanujejo v zavodu in se skupno podučujejo. Pouk traja šest mesecev in sicer le po zimi. Učni predmeti so: danski jezik, nordiška mitologija, danska zgodovina, svetovna zgodovina, ustavoznanstvo,

vseh drugih koč. Koča v Vratih ne stane veliko, 300 gld., z opravo 400 gld. Desetkrat toliko pa bode stala Triglavsko koča. Skoraj bi pričakoval, da mi da g. načelnik prof. Orožen ukor in grajo, ker sem društvu kot vodja Triglavskih stavb iz žepa spravil 4000 gld. * Namesto graje me je pa doletela pohvala in spomin pridnosti. Pa saj se na svetu marsikaj narobe zgodi. Ne meni, vam vsem, ki ste kaj žrtvovali in se semkaj potrudili, gre zahvala. Največja čast pa gre marljivemu odboru ljubljanskega plan. društva, ki iz čiste ljubezni do slovenske domovine ustvarja planinske domove Slovincem v čast in našemu društvu v ponos. Temu odboru naj velja:

V podnožju sivga Triglava
Stoterna naj odmeva „Slava“!

Po tem lepem govoru je prečital č. g. Matjan, Jeseniški kaplan, poštičen „Pozdrav slovenskim planincem pri otvoritvi koč v Vratih“, ki ga je zložil in poklonil društvu vli pesnik Finžgar. Krasna pesem je vse navdušila.

Bližala se je že dvanajsta ura, ko je prispel zadnji izletnik, vlč. g. župnik Žlogar iz Kranjske gore. Prinesel je s sabo lep dar za koč: sliki dr. Janeza Bleiweisa in Simona Gregorčiča. Ta se je namestila nad pogradom, ona pa nad mizo, nad katero visi v kotu tudi razpelo.

Po dveh popoldne se je vsa družba poslovila od veličastnega kraja in, okičena s planinskimi cveticami, odšla nazaj v Mojstrano, kjer se je v Šmerčevi gostilni, ki je bila vsa v zastavah, prepevaje zabavala do odhoda. S krasnimi besedami je tu napil vlč. gosp. Žlogar slavljencu Aljažu, neutrudnemu odboru „Slov. plan. društva“ in nazvočnim domoljubnim damam. Spominjal se je tudi na rodnega očeta Slovincem, dr. Janeza Bleiweisa, in pevca naših prekrasnih planin, Simona Gregorčiča.

Naj še omenimo, da so brzojavne pozdrave in čestitke poslali: Savinska podružnica, Planinski Piparji v Ljubljani in trije gg. Piparji na potovanju. Pri otvoritvi je nabrala domoljubna dama tudi 20 gld. 30 kr. za Triglavsko kočo ter pridobila društvu nekaj novih članov.

Na ta način se je dostojno završila prelepa narodna slavnost, ki ostane v milem spominu vsem udeležnikom.

Na svidenje na Triglavu dne 10. avgusta!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. julija.

— („Slovensko učiteljsko društvo“) je priredilo sinoči v salonu hotela „Lloyd“ „slavnostni večer“ na čast mestnemu županu in predsedniku c. kr. mestnemu šolskemu svetu, gospodu Ivanu Hribarju, kateri večer se je izvrstno obnesel. Udeležilo se ga je vse učiteljstvo mestnih slovenskih in nemških šol ter mnogo tovarišev z dežele. Zastopana je bila tudi „Zaveza slovenskih učiteljskih društev“ po njenem predsedniku in blagajniku. Pa tudi mnogo prijateljev ljudskih učiteljev in ljudskega šolstva se je udeležilo tega slavlja, mej drugimi g. podžupan dr. vitez Bleiweis, g. ravnatelj Šubic, g. nadzornik Levec, g. državni poslanec Koblar, g. notar Gogola, g. predsedstveni tajnik Lah in drugi. Večer so otvorili vrli tamburaši „Sokolovi“ s sokolsko koračnico. Za njimi je pa pozdravil društveni podpredsednik g. J. Režek v prekrasnih besedah najprvo g. župana in potem vse druge goste, posebno neučitelje, poudarjajoč, da slovensko učiteljstvo, žal, še nima mej narodom toliko prijateljev, kolikor bi jih gledé na važnost ljudske šole v istini zaslužilo, a toliko tesneje se pa oklene tistih, ki mu stojé na strani; mej te prišteva tudi pri tem večeru zbrane goste ter jim od dna srca zakliče: Dobro došli! Za društvenim podpredsednikom je nastopil od odbora „Slovenskega učiteljskega društva“ izbrani govornik g. E. Gangl, ki je z njemu prirojeno govorniško spretnostjo v pesniško navdahnjenih besedah slavil g. župana Hribarja kot vrlega, neumorno delavnega rodoljuba slovenskega in kot prijatelja slovenskega učiteljstva. Izražala se je občna želja, da bi g. govornik prijavil svoj govor v glasilu slovenskega učiteljskega društva. Gosp. nadzornik Levec je opisoval g. županu žalostne gmočne razmere mestnega učiteljstva ter mu pokladal na srce, da bi se potegnil na merodajnem mestu za zboljšanje plač mestnemu učiteljstvu. Na to je g. župan v daljšem govoru povdarjal važnost prosvete za sleherni narod, važnost ljudskega šolstva in učiteljstva ter obljubil, da bode vse storil, kar mu bode le mogoče v blagor mestnega učiteljstva in šolstva. Predsednik „Zaveze“ g. L. Jelenc mu je priporočal vse slovensko učiteljstvo, katehet g. Smrekar pa društvo za zgradbo zavetišča in vzgojevališča v Ljubljani; dalje je tudi z navdušenimi besedami naglašal, koliko zaslug ima cerkev za prosveto, omenivši posebno samostanskih šol, koje so bile prve, ki so sejele omiko mej narod.

Na to je zaključil g. podpredsednik oficijelni del večera, zahvalivši se vsem gostom za udeležbo, za sodelovanje pa vrlim tamburašem in pevcem, ki so z lepim tamburanjem in petjem zabavali vse prisotne.

— („Tagespost“) se bavi z dopisom o volitvah v štajerski deželni zbor, kateri dopis smo priobčili pred nekaj dnevi. Čitala je dopis slabo, bodi že hote ali ne hote, kajti njena trditev, da pisatelj dotičnega dopisa ni prijatelj abstinence politike, za katero so se odločili štajerski Slovinci, je povsem samovoljna in nima nikake podlage. Dopisnik je rekel, da bi bili morali biti vsi slovenski poslanci na svojih mestih, dokler so se sploh udeleževali deželnozbornih zborovanj, nikakor pa ni mislil reči, da naj bi opustili abstinenco. Najbrž je „Tagesposta“ stvar zategadelj zavila, da bi obudila mnenje, da niso vsi Slovinci solidarni glede abstinence.

— (Sklep šolskega leta) Danes so sklenile vse srednje in ljudske šole svoje šolske leto. Na c. kr. nižji gimnaziji bilo je vкупno 291 učencev, od katerih je dobilo odliko 25, spričevalo I. reda 176, II. reda 35, III. reda 22, ponavljati jih sme izpit iz jednega predmeta 32. Iz tega se vidi, da je uspeh manj ugoden, nego druga leta. Znanstveno razpravo „Konstatin Veliki kot kristjan“ je spisal prof. J. Jenko. Na istem zavodu vpisalo se je do sedaj v I. razred 94 učencev. — Na c. kr. višji realki je bilo 344 učencev mej temi 24 odličnjakov, 210 I., 43 II. in 18 III. reda; izpite ponavljati jih sme 49. Znanstveni spis „Die Entstehungszeit des mhd. Memento mori Du Warnung“ je spisal prof. A. Wallner.

— („Ljubljanski Sokol“) Danes zvečer je v dvorani vadba prostih vaj in nastopa za izlet v Kranj, na galeriji redovne vaje za one Sokole, ki se udeležijo kranjskega izleta v društveni obleki, pa ne sodelujejo pri prostih vajah — IV. društveni „jour-fixe“ na telovadnični galeriji bo, kakor smo že javili, v soboto, dne 18. julija. Začetek ob 1/4 na 10 po skupnih vajah, ki se počno točno ob 1/9. uri. Vzporod jourfixa je vrlo bogat in zanimiv. Reditelja sta gg. Auer in Jedlička.

— (Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“) imel je v soboto zvečer v „Narodnem domu“ izvanredni občni zbor. Na dnevnem redu je bilo poročilo predsednikovo, volitev odbora in področnosti. G. predsednik dr. Kušar poročal je obširno o vestnem delovanju odborovom v poslednjih treh mesecih. Potem, ko se je delovanje odborovo po nekaterih debatah pripoznalo, volil se je namesto odstopivšega odbora nov odbor, kateri se je v svoji seji dne 13. julija tako le konstituiral: Barle Fran predsednik, Stare Fran podpredsednik, Vernik Alojzij tajnik, Jabač Josip blagajnik, Bober Fran I. rednik, Schitnik Josip 2. rednik, Bohinc Zmagoslav odbornik. Konečno stavi se je predlog, naj se potem deželne vlade ukrene, da se vozi red premeni v tolko, da se bode zahtevala od vsakega kolesarja skušnjo po kakem društvu in da se klubova pravila današnjim razmeram primerno prenaredi. Odboru se je naročilo, da potrebne ukrene.

— (Letno poročilo štirirazredne ljudske in obrtne nadaljevalne šole) V minoletem letu je bilo v ljudski šoli 398 šolskih otrok, ponavljalno šolo v zimskem tečaju je obiskovalo 94 otrok, poučevalo je šest, oziroma sedem učiteljev. Obrtno nadaljevalno šolo je obiskovalo 64 učencev, poučevali so štirje učitelji. Učni uspehi so bili na ljudski šoli jako dobri. Bilo je za višji razred vrlo sposobnih 38, sposobnih 205, nesposobnih 12 otrok, neizprašanih je bilo 7 otrok. Na obrtni nadaljevalni šoli je doseglo učni smoter 35 učencev, 19 učencev ni učnega smotra doseglo, 10 jih je pa izstopilo.

— (Potres.) Iz Mokronoga se nam piše: Danes, 14. julija, čutila sta se tukaj dva majhna potresa. Prvi sunek je bil ob 7. uri in 5 m., drugi ob 8. uri in 45 m. predpoludne.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Bled in okolico) Imela bo v nedeljo, dne 19. julija t. l. ob 5. uri popoldne v gostilni pri J. Peterneu svoj letni zbor.

— (Požar v Borovljah.) Predvčerajšnjim je v Borovljah na Koroškem nastal velik požar, kateri je naredil ogromno škodo. Zgorelo je 12 hiš, 6 gospodarskih poslopij in 29 streh. Tri osebe so bile pri gašenju nevarno ranjene. Nad sto oseb nima zavetišča.

— (Drzni tatovi) Minoli teden so neznani lopovi obiskali Matenjo vas in poskusili vlomiti v hišo ondotnega trgovca gospoda Ivana Žnidaršiča. Najprej so poskusili vlomiti v sobico, iz katere se pride v prodajalnico. Ker se jim tam ni posrečilo, so hoteli ulomiti v kuhinjo, da bi od tod prišli v prodajalnico. Vrgli so že polovico križa iz kuhinjskega okna, ko jih je zapazila služabnica gospoda Žnidaršiča ter začela kričati in klicati gospodarja. Tatovi so hitro pobegnili. Služabnica je videla, da so tri osebe lomile križ, spoznati pa ni mogla nikogar. Ni dvoma, da poznajo tatovi jako dobro lo-

kalne razmere. — Najbrž isti poštenjakoviči so kmalu po tem ponesrečenem ulomu odprli zaloško kapelico in pobrali nekaj novcev, malo dni po tem pa ulomili v Planini v neko prodajalnico, kjer so ukradli okolo 20 gld. gotovega denarja.

— (Prepovedano slavnostno razkritje nagrobnega spomenika.) Pokojnemu Drag. Martelancu v Barkovljah postavljeni nagrobni spomenik bi se bil moral dne 19. t. m. slovesno razkriti, kar pa je tržaški magistrat „iz ozirov na javni red“ prepovedal.

— (Razpisana služba.) Mesto poštnega odpravnika pri poštnem uradu v Trebelnem (okr. glav. v Krškem) proti pogodbi in kavciji 200 gld. Letna plača 150 gld., uradni pavšal in za vsakdanjo pošto Trebelno-Mokronog in nazaj 120 gld. Prošnje v teku treh tednov na pošto in brzojavno vladstvo v Trstu.

* (Velika tatvina) Dunajske firme Schöller uradnik Josip Adamek je šel včeraj dopoldne k poštni hranilnici, da mu na ček izplača 10.000 gl. Dobil je likvidacijski listek, kateri je dal v zunanji žep svoje suknje. Ob 2. uri popoldne je prišel k blagajnici po denar, ko pa je segel v žep, ni našel likvidacijskega listka, pač pa izvedel od uradnika, da je neki mladi mož že opoldne dvignil nakazano svoto. Sodi se, da je dotični mladi mož uradniku ukradel iz žepa likvidacijski listek in odnesel denar.

* (Previdnost je mati modrosti) so si mislili občinski svetniki slavnega mesta Kapošvar, ko so sklenili, da je bivšemu županu Ignaciju Nemethu dati nagrade 3000 gl. „za zasluge“, od tega zneska pa pridržati svoto 1200 gld., „za pokritje škode, katero je bivši župan povzročil mestu z raznimi poverjenji, zaradi katerih se je na ovadbo občinskega sveta začela proti njemu kazenska preiskava.“

* (Na srbskem dvoru) se je primer l pikanten škandalček. Pri zadnjem dvornem plesu je nekdo skrivaj šel v sobe kraljevega pobočnika Cerića, si loma odprl miznico pisalne mize in iz nje ukradel vsa pisma, kar jih je zadnje mesece razkralj Milan pisal svojemu sinu kralju Aleksandru. Ta tatvina je seveda obudila nepopisno senzacijo, in začela se je natančna preiskava, katera je dognala, da je spretna tatica — prva dvorna dama kraljice Natalije. Da mlada dama ni v svojem interesu izvršila tatvine, o tem je prepričan ves svet.

* (General Baratieri) pri Aduvi slavno premagani laški vojskovodja, je dospel v Arko na južnem Tirolskem, kjer se misli naseliti. Lovor rasa sicer na južnem tirolskem, a na levorikah najbrž ne bo počival!

* (Vizitnice) Neki statistik je izračunal, da se v civilizovanih državah porabi na leto povprek 600 milijonov vizitnic. Vizitnica pa ni evropski izum. V daleji Aziji jo poznajo že mnogo stoletj. Korejci imajo vizitnice, velike po štirirjaški čevlji, na Sumatru pa imajo lesene vizitnice. Kadar se loti kak odličan Sumatran obiskovanja, nosi poseben sluga za njim „vizitnice“. V Dahomeju imajo odličnjaki tudi lesene vizitnice, a kadar je obisku konec vzame Dahomejec svojo vizitnico zopet s soboj. Či kak Sumatran ali Dahomejec koga pozove na boj, mu vrže vizitnico ob glavo. To je prvotni način kontrahiranja.

Darila:

Uredništvu našega listastaposlala: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Florijan Zarko v Družinski vasi 24 kron 20 vin. nabrane v veseli družbi dau 5 t. m. pri pošlatelju. — G. M. Malič v Ljubljani 1 krono — Skupaj 25 kron 20 vin. — Žveli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzojavke.

Novo mesto 15. julija. Pri današnji volitvi v občinski zastop je zmagala v tretjem razredu narodna stranka z 89 glasovi. Voditelj klerikalne stranke dr. Marinko je dobil samo šest glasov, drugi njegovi kandidatje pa po osem. V drugem in prvem razredu se še voli. Zmaga je narodni stranki popolnoma zagotovljena.

Dunaj 15. julija. Učenec tretjega tečaja tukajšnje živinozdravniške šole, Korisser, je danes ustrelil iz revolverja na prof. Schindelaka, ker ga je ta pri rigorozu vrgel. Prof. Schindelak je na rami lahko ranjen. Napadalec je bil še v šoli aretovan.

Budimpešta 15. julija. Nadvojvodinja Marija Doroteja, hči nadvojvode Josipa, se je danes zaročila z vojvodo Filipom d'Orléans.

Atene 15. julija. Turška vojska se ne drži mej ustaši na Kreti in turško vlado sklenjenega začasnega miru, nego je zasedla nekaj kristijanskih vasij. Več kristijanov je bilo ubitih.

Pariz 15. julija. Pri včerajšnji vojaški paradi na Longchampsu je neki François dvakrat ustrelil na predsednika Faurea, a ga ni

zadel. Policija je koj aretovala François, kateri je rekel, da je ustrelil s slepima patronoma, da je le hotel obrniti nase občno pozornost in dobiti kako pomoč, ker se nahaja v jako slabih razmerah.

Pariz 15. julija. Vsi današnji listi pravijo, da napad na predsednika Faurea nima nikakega političnega pomena, da je napadalec blazen in da spada v blaznico, ne v kaznilnico.

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Mell-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštenu povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Taublauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (1756-10)

Najčistejši in najboljši malinčev sirup v steklenicah po 1 kg 60 kr. Razpošilja se tudi v pletenicah po 3, 10, 20 in 40 kg., kg po 48 kr.

Lekarna Piccoli, „Pri angelju“ (2618-9) Ljubljana, Dunajska cesta.

Meteorološko poročilo.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
14.	9. zvečer	736.5	20.3	sl. jvzh.	del. obl.	
15.	7. zjutraj	736.6	16.2	sl. svzh.	jasno	0.0
	2. popol.	735.0	26.1	sr. jvzh.	skoro jas.	

Srednja večerajšnja temperatura 21.2°, za 1.5° nad normalom

Dunajska borza

dné 15. julija 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 80	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	95	
Avstrijska zlata renta	123	50	
Avstrijska krona renta 4%	101	20	
Ogerska zlata renta 4%	122	70	
Ogerska krona renta 4%	99	60	
Avstro-ogerske bančne delnice	980	—	
Kreditne delnice	365	25	
London vista	119	80	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	75	
50 mark	11	73	
20 frankov	9	51	
Italijanski bankovci	44	45	
C. kr. cekini	5	65	

Dné 14. julija 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	75	
Dunava r-g. srečke 5% po 100 gld.	126	50	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	—	
Kreditne srečke po 100 gld.	198	50	
Ljubljanske srečke	22	—	
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	—	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	75	
Tramway-črnat. velj. 170 gld. a. v.	488	—	
Papirnati rubelj	1	26	

Dr. E. Šlajmer (2676-2)
ne ordinira do dne 9. avgusta.

Trgovski učenec

s primerno šolsko omiko, se vzprejme v trgovino z mešanim blagom na deželi.

Kje? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(2675-1)

Hiša

z dvema slikanima sobama, nasajenim vrtom in rjivo, se iz proste roke proda ali pa tudi odda za stanovanje v Stanečah pri Št. Vidu nad Ljubljano.

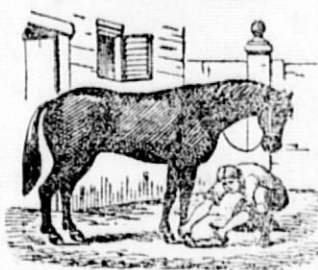
Kupci naj se gasé pri M. Merhar, Pred Škofijo št. 20 v Ljubljani.

(2667-2)

Konjski ovet

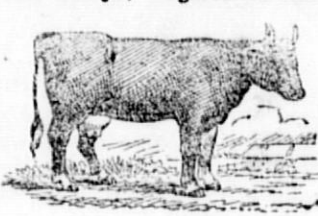
(pomnoženi restitucijski tok)

steklenica 1 gld., 5 steklenic 4 gld.

rabi se za drgnjenje v krepilo konjskih udov. Ta ovet, mnogo let po izkušnih živinozdravnikih in od praktičnih poljedelcev priznan kot krepljen, lajša otrplost konjskih udov ter služi v krepilo pred in v restitucijo (odvrstjenje) po kakem trdopolnem delu.

Skušena redilna štupa za živino za konje, rogato živino, ovce, prašiče itd.

Rabi se skoro 40 let z najboljšim vsesom večinoma po hlevih, ako živinca ne more jesti; zboljšuje mleko. Zametek z rabilnim navodom vred velja 50 kr., 5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Priporoča in razpošilja na vse strani s prvo pošto lekarnar Ubald pl. Trnkóczy Ljubljana, Kranjsko. (2150-15)

C. kr. glavno ravateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so srednjeevropskim časom. (1705-160)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Steyr, Lince, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selthal v Solnograd, Steyr, Lince, Budejcevice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Franzosove vane, Karlova vane, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 55 min. popoldne osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osončni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregence, Curich, Geneve, Pariz, Steyr, Lince, Gmunden, Ischl, Budejcevice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Franzosove vane, Karlova vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. zvečer osončni vlak v Lesce-Bled. — Vrh tega ob 5. uri 39 min. popoldne vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano juž. kol.).

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osončni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inomost, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Lince, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža. — Ob 8. uri zjutraj osončni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 11. uri 26 min. popoldne osončni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejcevice, Solnograda, Lince, Steyr, Pariza, Geneve, Curicha, Bregence, Inomost, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Ob 2. uri 33 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osončni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osončni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejcevice, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Vrh tega ob 10. uri 36 min. zvečer vsako nedeljo in praznik iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 1. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Vzprejme se

praktikant

z lepo pisavo in primerno izšolan v neko tukajšnjo asekurančno pisarno. — Lastnoročno pisane, s spricvali opremljene ponudbe pošiljajo naj se pod naslovom „Asekuranca“ upravnistvu „Slov. Naroda“.

(2640-4)

Mesnica

se odda pod ugodnimi pogoji takoj s 1. avgustom v najem ali pa preda v Spodnji Šiški. — Več se poizve pri gospodu Josipu Seidlu, mesarju v Spodnji Šiški št. 13.

(2666-2)

Proda se iz proste roke ali dá v najem

hiša

(2607-2)

z gostilno in pekarijo

na dobrem mestu v Ljubljani.

Več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Kuverte s firmo

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

P. n.

Usojamo se najljubšeje naznaniti, da smo v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 11, na dvorišču „pri Figovcu“

nstanovili

zalogo svojih izbornih mlinskih izdelkov

in sicer vseh vrst belih mok in otrob in ob jednom spravljamo v promet novo vrsto

Corona tečna moka

katera je povsod znana kot izborna; za udobnost p. n. odjemalcev smo uvedli izvirne vreče po 25 kilogramov in se vrši prodaja po izvirnih tovarniških cenah. Ako se vzame 5 kilogramov ali več, se vsaka množica dostavlja stroškov prosta na dom ali na vsak kolodvor. Prosimo, da se naša nova zaloga vzprejme s popolnim zaupanjem, katero se bode v vsakem oziru opravičilo.

Z velespoštovanjem

zaloga Dunajska cesta št. 11 „pri Figovcu“ v Ljubljani

delniškega paromlinskega društva Union v Oseku.

(2660-3)

Preizkusili in priporočili so

znameniti možje medicinske vede

tinkturo za želodec

lekarnja PICCOLI-ja v Ljubljani

katera krepča želodec, pospešuje prebavljenje in telesno odprtje.

Steklenica 10 kr.

(2635-2)

11 steklenic 1 gld. Poštna razpošiljatev se vrši v zabojčkih po 12 steklenic & 1 gld. 36 kr. itd.; poštini zaboj s 66 steklenicami velja 6 gld. 26 kr. Poštino plača naročitelj.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Fran Meisetz

juvelir in zlatár

se usoja s tem naznanjati, da je svojo

prodajalnico na Mestnem trgu št. 13

(poprej Jos. Sparovitz)

na novo upravit in odprl ter se bode prizadeval ustreči željam častitega občinstva z bogato zalogo in zmernimi cenami.

Vsa v njegovo stroko spadajoča naročila in popraviljanja se bode v lastni delalnici izvrševala dobro, hitro in po cen.

(2658-2)

Cement

traverze, železniške šine, vsakovrstno železo za vezi, strešni papir, storje za obijanje stropov, samokolnice, cinkasto in pocinkano ploščevino, vsakovrstna kovanja za okna in vrata,

sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje

priporoča po zelo znižanih cenah

Andr. Druškovič

trgovec z železnino

(2173-28)

v Ljubljani, na Glavnem trgu št. 10.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.